

VECKOBLADET

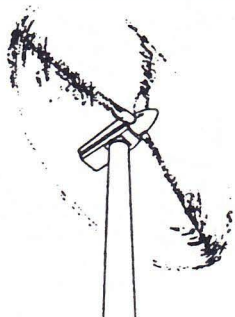
Fredag 8 april

Utkommer fredagar

1994 20:e årg.

Lösnummer 2 kr

12

LUNDAVIND

Lundavind är en kooperativ förening som är öppen för elkonsumenterna i kommunen, såväl enskilda som bostadsrättsföreningar eller ideella föreningar. Föreningen har haft lite trögt med att få vind i seglen, eller i rotorbladet skulle man kanske säga, men nu är det sista chansen att bli medlem. Före den 22 april ska man anmäla sig om man vill teckna andelar. Om intresset blir tillräckligt stort kommer ett tredje vindkraftverk att byggas i Värpinge.

Rotorbladet heter en liten informationsbulletin som föreningen ger ut. Där får man förklaringen till att Lunds Energi AB inte själv kan fortsätta utbyggnaden av vindkraftverk. Det har med investeringsbidrag och skatteeffekter att göra. Det kan ju vara betänkligt att energipolitiken gör det olönsamt för bolag att satsa, men en utbyggnad av den kooperativa ägandeformen av energiproduktion måste ändå ses som positiv.

Positivt är också att Lunds Energi AB hjälper till att starta föreningen Lundavind. Från andra kommuner har man hört hur enskilda entusiaster och grupper har fått lägga ner mycken energi på att få igång kooperativ och för att få sluta avtal med energibolagen.

En andel kostar 3250 kr och motsvarar en produktion av 1000 kWh per år. Man får teckna andelar som motsvarar 80 % av ens årskonsumtion. Sen får man rabatt på den el man använder, enligt kalkylen 225 kr per 1000 kWh som kostar 525 kr. Helt säkert är det naturligtvis inte. Men visst är det ett rimligt antagande att elpriset kommer att gå upp när mera av de verkliga kostnaderna för kärnkraften ska börja betalas.

Så ni som kan avvara ett antal tusenlappar nu gör rätt i att stödja utbyggnaden av "grön" el i kooperativ form. Kontakta föreningen Lundavind, c/o Lunds Energi AB, tel 35 60 00 före den 22/4.

Ann

Agenda 21 och jordens befolkning

Befolkningsökningen är oneklig en av de viktigaste aspekterna på en globalt hållbar utveckling. Hur många människor kan egentligen jorden bära? Ja, det beror ju på hur dessa människor lever. DN hade för inte så länge sen en rubrik om att jorden inte kan bära fler amerikaner. Vad det gäller resursförbrukning och nedsmutsning så ligger även svenskar risigt till. En svensk småbarnsfamilj motsvarar en kinesisk tjugobarnsfamilj, om det nu hade funnits sådana. Så för en hållbar utveckling är det framför allt den rika världen som måste ändra livsstil och satsa mer på miljöskyddande åtgärder.

En kinesisk tjugobarnsfamilj?

Som representant för vänsterpartiet i Nationalkommittén för befolkningsfrågor pratade jag på ett av förra månadens Agenda 21-möten. Jag hade just kommit hem från Stockholm där regeringen, SIDA och SAREC i ett "offentligt samtal" presenterat sina positioner i frågan. Det var Alf Svensson, som nämnde exemplet med tjugobarnsfamiljen. Han frågade hur vi skulle reagera om kineserna insisterade på att vi drastiskt skulle minska vårt barnafödande.

Kondomer och /eller hälsovård?

Det är uppenbart att frågor om befolkningskontroll / familjeplanering / reproduktiv hälsa (beteckningarna ändras med åren) är känsliga, och en Nord/Syd-konflikt är uppenbar. Fattiga länder vill ha bistånd till utveckling, och preventivmedel har inte varit högt prioriterat från deras sida. Däremot utgör det en stor del av det bistånd som ges globalt sett. Det lär satsas tio gånger mer på familjeplanering än på grundläggande reproduktiv hälsovård.

Men en viss ökning av intresset från fattiga länders regeringar har märkts i förberedelserna till FN-konferensen i år. Med ingen eller mycket låg tillväxt står de inför en växande befolkning som de inte klarar att ge grundläggande utbildning och hälsovård.

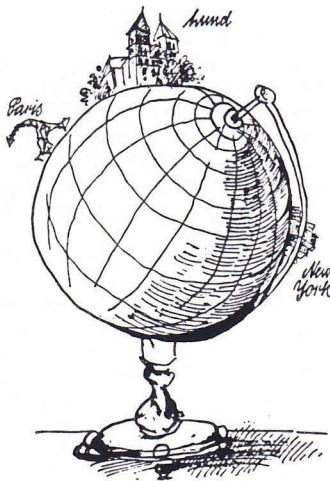
Kvinnoperspektivet

Jag gick in i kommittén med förslaget att driva ett kvinnoperspektiv. Hoten mot jordens framtid är reella. Miljöperspektivets uppförande är nödvändig för att

visa på situationens allvar. Men när steget ska tas mot handling och åtgärder måste man ha ett underifrånperspektiv och utgå från människors önskemål och kvinnors rätt till kontroll över sin sexualitet och fertilitet. Det finns redan exempel på hur andra perspektiv mycket snabbt kan leda till förhållanden som vi som demokratiska och humanistiska människor inte vill kännas vid.

Gubbarna vill kvinnorna väl

Kvinnoperspektivet fanns med i diskussionerna i kommittén från första början, och genom en gemensam inlärningsprocess har den arbetat i en förvånansvärt stor grad av konsensus. Jag har inte behövt

Teckning Andrzej Ploski

driva det särskilt. Men som ofta finns ett glapp mellan teori och praktik. I det offentliga samtalet i Stockholm, så stod den ena mannen efter den andra upp och hävdade betydelsen av kvinnors makt och inflytande. Det var vackert att höra men blev en ganska absurd upplevelse, eftersom sex män men inga kvinnor från kommittén fick komma till tals.

KDS accepterar abort – i u-land

Inte ens i abortfrågan har det varit några motsättningar i kommittén. Trots kristdemokratisk ordförande är vi eniga om att kräva legalisering av aborter. SIDA och kommitténs syn på bistånd är att man ska ha en helhetsyn där befolkningsbegränsande åtgärder bara är en del i ett bistånd för allmän hälsovård och andra åtgärder för att stärka kvinnans ställning.

Fördubblad befolkning

För att uppnå en balans måste det globala ekonomiska systemet ändras, man måste ha en utveckling och en planering för alla de människor som kommer oavsett familjeplaneringsprogram. Eftersom jordens befolkning är ung; i de fattiga länderna är hälften under femton år, och eftersom människor blir mycket äldre i alla länder så kommer jordens befolkning att fördubblas en bit in på tvåtusen-talet.

I det FN-dokument som förbereds till Kairokonferensen, är lägesbeskrivningen relativt välgjord, även om flera har påpekat att den innehåller en orealistisk utvecklingsoptimism. Det är när det kommer till åtgärder som svårigheterna kommer.

En fråga om pengar och om makt

Det ser inte ut att bli några bindande löften om att ändra den orättvisa världshandeln, och några ökande summor till bistånd blir det heller knappast. Det finns en dragkamp mellan olika intressegrupper och inriktningar om de biståndspengar som ändå ska fördelas. Alltför mycket preventivmelel tycker en del, som vill ha mer allmän hälsovård. Utbildning till flickor, allmän välfärd påverkar också födelse-talen och bör få mer resurser hävdas också. I kommittén har vi varit ense om ett helhetsperspektiv, men det blir ju i siffrorna det visar sig vad det betyder. Jag återkommer efter konferensen i Kairo i september med rapport om hur dragkampen utfallit.

Ann Schlyter

Vår son, Axels och Görans lillebror, född den 6 april under VB:s pressläggning.

Karin och Henrik VB gratulerar!

Det är vår! Vänstern på torget!

Nu på lördag vårdebuterar Röda Kapellet på Mårtenstorget. Det blir två timmars appellmöte kl. 11-13. Talar gör de två välkända vältaliga Lars-Årne Norborg och Charlotte Wikander.

Det extra långa appellmötet har skjutits på framtiden. Men det blir många andra tillfällen att lyssna till Röda Kapellet framöver.

Nu är det dags att bestämma sig!

Nu har Lund prövat lokala organ på norr och i Veberöd i mer än sex år. Det har varit mycket lyckat. Politiker från alla partier är positiva. Personalen uttalar sitt bestämda stöd. De som bor i Veberöd och på Norra Fälåden vill ha kvar kommundelsnämnderna.

Det är helt enkelt en bra organisationsform. Kommunalpolitiken kommer närmare och blir lättare att överblicka. Det är bra för demokratin. Det är också bra för ekonomin. Det blir lättare att hitta praktiska lösningar och samarbete mellan olika förvaltningar. Barnomsorgscheckar och liknande moderata experiment hör hemma i andra och anonymare organisationsformer. Lokala organ kommer knappast att syssla med sådana underligheter.

Förnyelsedelegationen, som har utrett Lunds framtida organisation i mer än två år, har tagit vara på erfarenheter från försöket. Majoriteten föreslår att hela kommunen indelas i 10 lokala organ som ska ansvara för grundskola, barnomsorg, äldreomsorg, biblioteksfilialer och lokal fritidsverksamhet. Kommunstyrelsen följde delegationens rekommendationer.

Kommunstyrelsen var emellertid inte enig. Folkpartiet och moderaterna ville att det nuvarande försöket ska förlängas på obestämd tid. Förmodligen vill de inte alls ha några lokala organ men de har svårt att stå emot opinionen på Norra Fälåden och i Veberöd.

Miljöpartiet ville också förlänga försöket men dessutom utöka det med nya lokala organ i Dalby och S Sandby. När detta förslag föll stödde de förslaget om lokala organ.

Det är alltså en mycket darrig majoritet i kommunstyrelsen. Det finns en uppenbar fara att miljöpartiet, folkpartiet och moderaterna ska prata sig samman innan kommunfullmäktige avgör frågan — sakligt sett ligger ju deras förslag nära varandra.

Det skulle vara den sämsta tänkbara lösningen. Då får vi ett nytt icke-beslut. Försöket förlängs men vi får inte något svar på frågan om hur Lund ska vara organiserat.

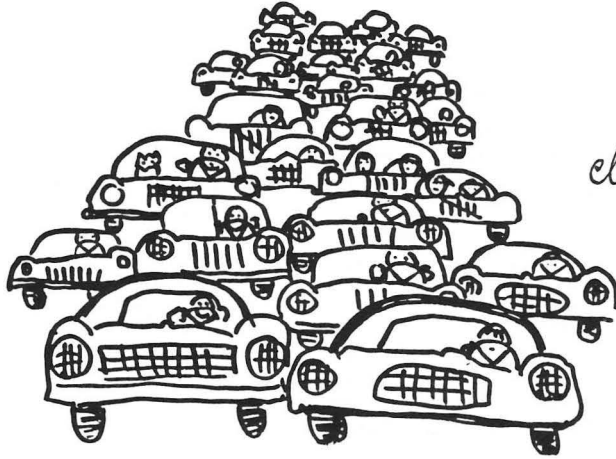
Det är bra att kommunalpolitikerna i Lund inte kastar sig in i dåligt genomtänkta experiment. Men när försiktigheten drivs så långt att man blir oförmögen att fatta beslut drar man löje över den kommunala demokratin.

Oförmågan att fatta beslut har ett pris också i kronor och ören. Det är klart att administrationen blir dyrare när man vid sidan av ett antal lokala organ har centrala som sysslar med samma uppgifter.

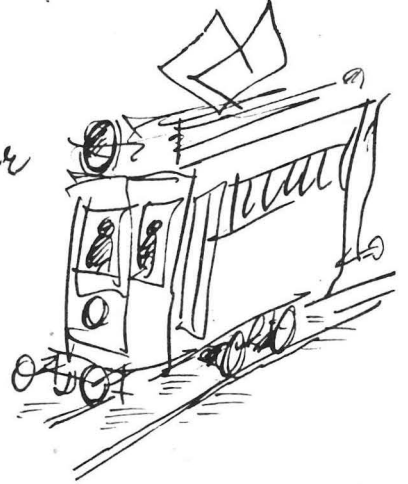
Nu har försöket pågått så länge att det är dags för kommunfullmäktige att bestämma sig! Beslutet

Tankar inför ett kommunalt handlingsprogram:

En chans till?

eller

Under 1970-talet expanderade vänsterpartiet från noll till nio platser (av 65 möjliga) i Lunds kommunfullmäktige. Vi gjorde det på en vital oppositionspolitik. Vi utmålade de andra partierna (de "fyra demokratiska") som ett förstelnat block. Den enda motkraften var vi.

Tio år senare hade vi blivit Ansvarskännande. Vi bildade ett slags regeringskoalition tillsammans med miljöpartiet och socialdemokraterna och fick ordförandeposten i några nämnder. Inte kan man påstå att koalitionen utträttade några storverk under sina tre korta år. Och inte drog vänsterpartiet några omedelbara vinster. Kräftgången har fortsatt och vi är nu nere i fem mandat.

Med de tre årens avbrott har Lunds kommun sedan mitten av 1950-talet styrts av en borgerlig koalition. Styrkeförhållandet mellan dessa partier har skiftat men moderaterna har hela tiden varit starkare än normalt i riket. Borgarna har hållit samman. En förutsättning har nog varit att Lunds moderater varit ovanligt moderata, dvs. måttfulla. Vi har sett det under de senaste åren, då Lund inte alls haft samma glada privatiseringsexperiment som t.ex. Malmö och Helsingborg.

Nu har fp och s gjort ett överraskande, gemensamt utspel om Lunds utbyggnad. Är det förebud om en ny majoritet? Det finns klara paralleller på riksplånet. Carlsson har upprepade gånger friat till Westerberg, och Arbetets anordningsledare presenterar en önskeregering av s + fp. I samma tidning varnar f. förrädaren Bo Hammar för Gudrun Schyman. Det lär inte behövas: Carlsson litar ändå inte på hennes parti. I Lund är det likadant: även i

år har socialdemokraterna avvisat alla förslag från vänsterpartiet om samarbetsmarkeringar på första maj.

Det kan låta som om vänsterpartiet borde ställa in sej på en ny period av varaktigt kommunal opposition. Utrymmet för en sådan skulle förvisso öka med en s/fp-regering. Det borde ge utslag i röster och mandat. Ändå anser jag att vänsterpartiets lokala inriktning bör vara en rödgrön majoritet, bildad av i första hand s, v och mp samt kulturradikalerna om de ställer upp och kommer in, och att denna inriktning bör speglas i vår valkampanj och i vårt kommunala handlingsprogram. Det är helt enkelt bättre för Lund och för (flertalet av) dess invånare om vänsteridéerna får politiskt genomslag, och den realistiska möjligheten till detta är en rödgrön majoritet. Det är viktigare än partitaktiska fördelar.

Vänsterpartiet är ekonomiskt ansvarslöst, säger Carlsson och Hammar. Det är (numera) inte sant när det gäller rikspolitiken och sannernligen inte i Lund, där vi tyvärr har haft anledning att kritisera socialdemokraterna för slarviga överbud. Så det kan inte vara något skäl för att föredra folkpartiet. Kommunernas ekonomiska kris är tyvärr inte överstämmande och för Lunds del är utsikterna osäkra. Det skulle vara fel att låtsas något annat i handlingsprogrammet.

I den viktiga frågan om lokala organ, dvs. kommundelsnämnder, står s och v (liksom c) på ungefär samma linje — se artikel på annan plats. När det gäller utbildning och sociala frågor är v och mp socialdemokraternas naturliga bundsförvanter, vilket blev helt tydligt under åren 1988–91.

De stora och svåra problemen finns troligen inom komplext bebyggelse, trafik och miljö. Vad miljöpartiet än må önska sej är det helt klart att Lunds expansion fortsätter. Vi är redan en av landets snabbast växande städer. Just nu är

det högskolans utbyggnad som är den stora motorn, men huvudskalet är ändå att folk vill bo just i Lund, och det skulle vara absurd om de etablerade Lundaborna och deras partier sade: hit men inte längre. Det viktiga är att vi hanterar utbyggnaden och dess konsekvenser på bästa sätt, och den svåraste konsekvensen är biltrafiken. S + fp säger att de vill bygga 4000 nya bostäder österut. De förespeglar en spårväg men intill dess en "högklassig busstrafik". Nu är det så att en sådan kräver en högklassig väg vilket gynnar privatbilarna på samma gång. En stor fördel med en spårväg är faktiskt att bilarna inte kan köra på den.

Så länge som spårvägen är en utopi, dvs. så länge som ekonomin är så svag, är det olämpligt att satsa på en stor utbyggnad österut. Men pågatågen finns och stannar redan i Stångby. Bygg där, och i Vallkärra där en hållplats kan anordnas med enkla medel. Stoppa sedan utbyggnaden av vägnätet, bygg miniron-deller, anlägg fler farthinder öka p-övervakningen: kort sagt, gör det besvärligare att köra bil i Lund. Där kan socialdemokraterna behöva bundsförvanter som inte är rädda för regleringar och restriktioner, som v och mp.

Bygg ut vindkraften! Vind finns så det räcker och även mark. Eller tycker Lunds socialdemokrater som Arbetet som vill negligera kärnkraftsomröstningen och låta Barsebäck fortsätta i en obestämd framtid?

Håkan Olsson föreslog nyligen i VB att mp, s och v skulle gemensamt utvärdera sin förra majoritetsperiod för att kunna göra en bättre insats om ett liknande läge uppstår efter valet i september. Tyvärr lär det inte finnas förutsättningar för sådana samtal just nu. Men Lundaborna bör veta att vänsterpartiet eftersträvar en rödgrön resultatpolitik här i kommunen.

Gunnar Sandin

måste innebära att man väljer antingen lokala organ för hela kommunen eller en organisation utan lokala organ.

För vår del är valet enkelt: vi förordar lokala organ.

Vart bär det hän med Skåne?

Länsstyrelserna i Skåne har utarbetat en rapport om "infrastruktur för kommunikationer", som VB tidigare berättat om (i nr 9). Den har behandlats i fyra nämnder, där både miljönämnden och park- och naturvårdsnämnden på vänsterpartiets yrkanden antagit ganska bra yttranden. När det gäller miljömålen slår rapporten fast, att "som grund för planeringen erfordras en utvecklingsfilosofi som har fastlagda miljömål som utgångspunkt". I veckan har rapporten varit uppe till behandling i kommunstyrelsen, där vänsterpartiet tog upp delar av följande resonemang.

Gatukontoret och stadsarkitektkontoret konstaterar med en bekymrad ton i sitt yttrande över Skånerapporten, att flera av de planeringsmål man satt upp, visat sig inte fungera eller ha avsedd effekt på bilanvändningen.

Vem tar pågatåget?

Till exempel använder endast 250 personer av ca 8000 invånare dagligen pågatågsstationen på Gunnesbo. Det har "Tåggruppen" anfört som skäl för att stänga hållplatsen och flytta Västkustbanan. Men översiktsplanen förutsätter utbyggnader kring befintliga pågatågsstationer, något som de bägge kommunala förvaltningarna nu nästan börjar tvivla på. Istället är det naturligtvis så, att även tillgängligheten till kollektivtrafiken och dess kvalitet i sig måste påverka dess utnyttjande. Därmed har den en stark inverkan på lokaliseringen av framtida bebyggelse.

Trots god tillgänglighet (inom några hundra meter och med normal turtäthet på en halvtimme), god komfort och en restid till Lund C på 3-4 minuter, är det alltför få som nyttjar den spårburna kollektivtrafiken i Stångby och Gunnesbo. Varför?

Det finns anledning att beklaga denna utveckling, särskilt som vänsterpartiet förespråkade modellen. Det finns risk för att man kan göra kollektivtrafiken hur attraktiv som helst och ändå inte uppnå de åsyftade målen. Såvida man inte också är beredd att föra restriktioner och direkta hinder för privatbilismen.

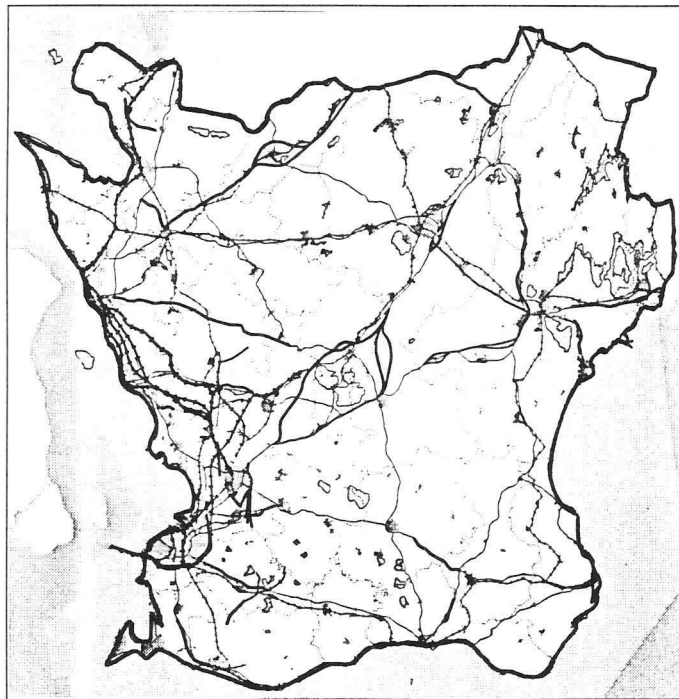
Service där du bor

Låt oss ändå tänka oss att man försöker öka attraktiviteten hos befintlig spårburn kollektivtrafik på en ort, dvs pågatågen. En aktuell sådan ort är Stångby. Vid ett möte nyligen i Vallkärra skola, som Byalaget Stångbymiljö hade anordnat, visade det sig att meningarna bland Stångby- och Vallkärraraborna var mycket delade. En del ville gärna ha bättre trafikleder under stambanan och mot Vallkärra, medan andra inte vill ha någon vägutbyggnad alls. De senare var inte heller intresserade av vare sig fler bostäder eller någon service i form av en livsmedelsbutik. Någon förbättrad kollektivtrafik var det faktiskt ingen som önskade.

Om det ska finnas någon anledning att satsa på en utbyggnad i Stångby, så är det därför att där

finns en pågatågsstation. För att få fler att utnyttja denna, måste en dagligvaruaffär snarast etableras i Stångby. Gärna vid pågatågsstationen! Ty som det är nu, tvingas folk att handla på Norra Fäläden, och då kör man hellre bil för att transportera varorna, än tar pågatåget. En butik behövs alltså redan idag!

-Tar inte fler tåget, riskerar Stångby att förlora tåguppehållen, och då finns det ingen som helst anledning att bygga ut några bostäder i Stångby.

Utbyggnad österut?

Översiktsplanen för Lund syftade ursprungligen till en utbyggnad österut. Det förutsatte att en ny spårväg skulle byggas från Lund till Dalby. Tanken var att den skulle finansieras med byggrätter, något som livligt diskuterades med bl a Skanska under en av dem delvis sponsrad resa 1990 för kommunalpolitiker till bl a Karlsruhe, Paris, Grenoble och Lyon. Men 80-talets glada dagar skönjde redan slutet, och ingen var, när 90-talets kriser stod för dörren, beredd att finansiera en spårväg med byggrätter. En majoritet av moderater, folkpartister och vänsterpartister fick översiktsplanen på fötter genom satsningen på utbyggnad i befintliga spårlägen. Socialdemokrater och centern spjånade emot

och ville satsa på nya orter i öster.

I dagarna har liberalerna bytt fot och lierat sig med socialdemokraterna. Tillsammans lanserar de åter tanken på en utbyggnad österut – men utan löften om en spårburn kollektivtrafik, möjligen på sikt. Istället vill man satsa på "god" busstrafik. Men vad betyder det, om inte vägutbyggnader? Där även privatbilar kan köra! Vänsterpartiet är knappast berett att hoppa på denna idé.

Både den dödfödda Hardebergastaden och senare Björnstorpsutbyggnaden förutsatte en måttlig vägutbyggnad. Åtminstone sades det så. Huvudsaken var spårvägen. När spårvägen föll, så föll dessa orter. Vänsterpartiet var dock inte tillfreds med den ändå ganska omfattande vägutbyggnaden. Bland annat förutsattes att Östra Ringen skulle byggas ut. Den skulle dras i stort sett parallellt med den spårväg som så småningom ritades in från Brunnsberg ner till Dalbyvägen och

Konsekvenserna av detta är självklart att några nya vägutbyggnader inte kan tillåtas. Båda nämnderna slår fast att ett moratorium för fossilbränslebaserade transportsystem måste införas tills dess att transportsystemen blivit så miljöanpassade att de inte kommer i konflikt med de nämnda miljöåtgärderna.

Bygg inte ut för mer bilism!

Några sådana slutsatser har inte gatu- och trafiknämnden och byggnadsnämnden dragit. I stället förespråkas en utbyggnad av Östra Ringen och ytterligare satsningar på vägar som ska förpesta och lägga under sig stora delar av vårt vackra landskap.

Om man ska vara det minsta trovärdig, måste Lunds kommun istället för att bädda för den, aktivt arbeta för att biltrafiken ska reduceras i hela regionen. Det är inte en lätt uppgift, men vi tror att Lunds kommun om någon, skulle kunna gå i bräschen för en sådan linje.

Kompromissa inte bort miljön!

Det är självklart att om en kompromiss mellan "miljö" och "rörlighet" måste göras, så gäller det att ha en betydligt närmare miljömålen än vad pågående utveckling leder till. En god rörlighet måste ju kunna uppnås med goda kollektiva färdmedel.

Vi är faktiskt oroliga för, att om man inte på allvar gör något för att bryta denna trend, så kommer folk på rent kulturella grunder att anpassa sig och sin livsföring till det ständigt pågående fjäskandet för bilisterna och därav följande ökning av bilismen. För denna utveckling fortsätta, cementeras bilismen fast i vårt samhälle och kommer inte att kunna ersättas med aldrig så bra alternativa transporter.

Thomas Schlyter

Gräv ner sossarnas järnvägsförslag!

Socialdemokraterna ger sig inte! Nu har de grävt upp sitt gamla förslag om att gräva ner stambanan genom Lund för att slippa Armatürkurban, stambanans snävaste.

Men vad vinner man? Inte är det mycket. Ty 1) alla persontåg ska stanna vid Lund C, och då måste ändå sakta ner; 2) alla godståg ska föras över till ett separat godsspår väster om Lund om det blir som Lund vill; 3) inte kan man borra en tunnel under Armaturfabriken – för det är berggrunden inte bra.

Nej, när man inte passade på att flytta järnvägen när Gasverkstomten bebyggdes för tio år sedan, eller i samband med stationstävlingen för fyra år sedan, så är det knappast läge nu.

Tho

VECKOBLADET Bredgatan 28, 222 21 LUND. Prenumerationspris: 160 kr per år. Insättes på postgiro 1 74 59-9. Ansv. utgivare: Monica Bondeson. Sättning och lay-out: VB-red. på Tidskriftsverkstan Svartbrödersg. 3. Tel: 046-11 51 59 onsdagar e. kl 18. Fax: 046-14 65 82 Manus kan också lämnas på Bredg. 28 senast onsd. kl 17. Eftertryck av text tillåts om källan anges. Bilder är upphovsmännens egendom. Red. förbehåller sig rätten att korta insänt material. Tryck: KF-Sigma Sölvegatan 22 Lund Tel. 046-18 41 91.

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet (Se ovan).

NY ADRESS.....

Våra olika roller

Kort svar till Lars Åström

1. Jag uppskattar fränheten i ditt inlägg. Jag tycker inte att man ska hymla i en offentlig debatt när man är rejält osams. Det finns en fin tradition i den svenska arbetarrörelsen av att vara elak och ovetvig och därmed ofta läsbar. Alltför många glömmar arvet från Bengt Lidforss och Stig Ahlgren.

2. Det behövs i den demokratiskt politiska processen både verkställare och fria skribenter. Det är de senares uppgift att kritiskt granska de förra. Det handlar alltså om olika roller. Själv passar jag inte till verkställare och nämndpolitiker.

3. I sakfrågan, dvs biogasbus-sarna, understryker ditt inlägg hur rätt jag tyvärr hade. Vad hjälper Birgitta Dahls beröm när tanken förefaller stendöd i den praktiska politiken? Om hö och räddade våtmarker är det inte längre tal. Du talar om att röta hushållssopor, men tjänstemännens rapport sa att det behövdes ett kraftigt tillskott av slakteriavfall från Kävlinge. Nu ska det slakteriet läggas ner. Trådbussar finns däremot i över tvåhundra av världens städer.

4. Det är inte fel att ha visioner, skriver du. Jo, det kan faktiskt vara farligt med visioner som får ersätta positiva politiska åtgärder. Möjligen kan de fria skribenterna ha visioner. Verkställarna, nämndpolitikerna bör vara försiktiga.

Gunnar Sandin

Egoistiska pensionärer

Thulehems penningstinna pensionärer har åter lyckats dra uppmärksamheten till sig. För deras skull "måste" snart kommunen bygga Östra Ringen på god jordbruksmark och ytterligare göda den livsfientliga bilismen.

Senast det begav sig skaffade sig de välsituerade pensionärerna herostratisk ryktbarhet genom att förbjuda cykeltrafik genom sitt reservat. Därmed tvingas de miljövänliga cyklisterna att ta stora omvägar förbi klossen Thulehem, tvingas ut i biltrafikens avgaser, buller och faror.

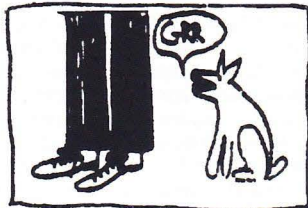
Nu handlar det om Thulehemsvägen som förvisso har en relativ myckenhet genomfartsbilism. Detta har Thulehemsgeronterna manövrerat dithän att det numera axiomatiskt måste till en avlastning av Thulehemsvägen via en nybyggd Östra Ringen.

Men låt oss stanna upp och göra en liten analys! Visst är all denna onödiga biltrafik en belastning. Men varför ska först Thulehemsvägen avlastas? Se hur bebyggelsen ligger längs vägen: Thulehemsreservatet ligger väl indraget från vägen, liksom de flesta andra hus längs Tunavägen-Thulehemsvägen-Vikingavägen.

När vi stänger av livsfientlig biltrafik, så ska det väl ske i första hand av sådana gator där välbefolkade hyreshus ligger tätt intill hård trafik: Södra Esplanaden, Östra Vallgatan, Gyllenkroken, Stora Södergatan, Bangatan, Spolegatan och många andra.

Låt inte de forna pamparna på Thulehem fortsätta att ställa orättmätiga krav på samhällsservice!

Laura

Beredd till bådadera

Jag spelar bastuba i Röda Kapellet.

Till mina många övriga engagemang hör styrelseuppdraget i Lundavänster för EU. Det är ett behagligt uppdrag. Mina kamrater som är EU-motståndare springer sej svettiga med flygblad i trap-porna precis som under Folkkampanjen mot kärnkraft. Vi på Ja-sidan har råd att använda budfirmor till sådant.

Av skäl som jag redan utrett här i VB händer det emellertid att jag medverkar när orkestern spelar på möten som ordnas av Nej till EU.

Fast jag ifrågasatte den gången om det är bra för Nej-rörelsen att figurer som jag är synliga i dess aktioner. Detta bestyrks när jag läser en politisk kommentar av den kloka DN-medarbetaren Inger Jägerhorn. Hon konstaterar att en majoritet fortfarande är EU-negativ i opinionsmätningarna men att organisationen Nej till EU fortfarande (enligt flera tidnings-reportage) har påtagligt svårt att samla folk till sina möten och att få igång lokalorganisationer. Jägerhorn tror att det beror på att Nej till EU har en sådan mp- och v-prägel. Många människor drar sej för det

Kjell-Erik på nästa Agenda 21 möte!

Ett möte återstår före slutdebatten i vänsterpartiets och ABF:s mötes-serie inför Agenda 21 på Östra Torn. Det är på torsdag den 14/4 kl 19.30 på Djingis Khans pub:

Kjell-Erik Karlsson, välkänd mjölkämpe på Våro Bruk, som nyligen stod inför Arbetsdomstolen, inleder om **Fackföreningsarnas miljöarbete**. Det är han särskilt väl lämpad för med sina

21 år som anställd på bruket, där han mer eller mindre kontinuerligt kämpat för en god miljö.

För sina uttalanden som ansågs vara illojala mot arbetsgivaren, blev han avskedad. Saken prövas i AD, som förväntas meddela dom i samma vecka.

Från det lokala facket i Lund medverkar **Bengt Frick**.

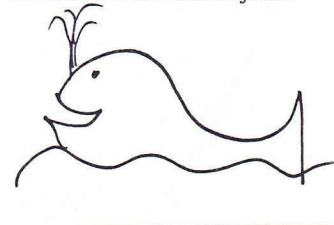
Alla intresserade välkomna!

Månteatern

Bohusläns Teater gästspelar på Stallet vid Mejeriet på söndag den 10/4 kl 13. Pjäsen heter Delfinen av Gunilla Linn Persson.

"En liten ledsen delfinpojke har rymt från sin familj långt borta i havet. Han dyker upp i en havsvik vid vår kust, där han möter en kvinna på promenad. Hon lockar ur honom hans historia..."

Lunds barn och ungdomsteater står för familjeförställningen. Ring 18 98 99 för att boka biljetter!

sällskapet. Dessutom har de en urmodig kampanjbuss.

Själv är jag vänsterpartist. Alternativt skulle nog folk ta mej för miljöpartist om de mötte mej på gatan.

För några veckor sen var Jakampanjen i Lund. Det som körde upp i Lundagård var ingen gammal buss precis utan en skinande ny truck med uppskattningsvis 600 hästkrafter. De biffiga och väl-skräddade ungdomar som svarade för informationen förstärkte intrycket. Min spontana reaktion var förstås negativ. Hur kunde jag tillhöra samma läger som de?

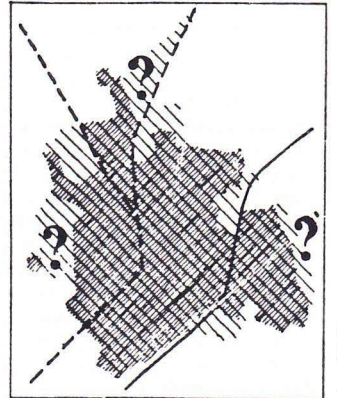
Men jag gick hem, tänkte efter och kom fram till följande:

A. Jag spelar på Nej-möten. Det förstärker människors negativa bild av den sidan och EU får fler röster.

B. Jag spelar på Ja-möten. Det mildrar människors reaktion mot allt det glättade och överfräscha. "EU-sidan samlar tydligen alla slags människor", tänker de, glatt överraskade. EU får fler röster.

Jag ser alltså fram mot många EU-spelningar, för och emot. Fast först ska jag slå några extra bucklor på tuban. Det förstärker intrycket.

Grr

Vänsterpartiet

fortsätter på måndag den 11 april (partilokalen kl. 19.30) sin serie diskussionsmöten om det kommunala handlingsprogrammet. Denna gång ska det gälla program-mets allmänna och strategiska inriktning. Som underlag kan man läsa Gunnar Sandins artikel "En ny chans?" och Thomas Schlyters om Skåne i detta nummer.

MÖTE

KOMPOL möte Må 11 april kl 19.30 är det medlemsmöte på partilokalen. Se ovan!

RÖDA KAPELLET. Lø 11.4 kl. 11-13 appellmöte på Mårtenstorget, obs bara två timmar. Kom en kvart innan! Repertoar: 3, 8, 12, 25, 28, 34, 39, 76, 100, 108, 131, 166, 208, 224, 225, 227, 271 och 275.

Sö 12.4 kl. 18.45 rep. på Kapellsalen. HASSES SLAKT repar inte på valborgs-massoafteonen som man kunde tro av förra VB. Nästa ordinarie repetition är på onsdag den 13 april!

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Thomas Schlyter och Lars Ragvald.

Manus sänds per post till: Veckobladet, Bredg. 28, 222 21 Lund Onsdag e. 18 till fax 046-14 65 82.

Telefon till redaktörerna:
Kajsa Theander 046-13 28 40.
Thomas Schlyter 046-14 75 05.
Vid utebliven tidning ring:
Rune Liljekvist 046-11 50 69.